

WARHAMMER

ТЕМНИЙ ІМПЕРІУМ

ERA INDOMITUS

ГАЙ ГЕЙЛІ

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

41-ше тисячоліття.

Минуло десять тисяч років відтоді, як Примаар Гор перейшов на бік Хаосу та зрадив свого батька, Імператора Людства, замуривши Галактику в руйнівну громадську війну.

За сотню століть Імперіум змінив вторгнення ксеносів, внутрішнього розколу та підступних домагаль темних богів Виру. Імператор непорочно сидить на Золотому Престолі Терри й захищається психічним оплотом проти екзотричних сил. Його воля – єдине, що освітлює Астрономікал та з'єднує воедино Імперіум, однак за весь цей час Він не промовив жодного слова. Без Його настанови людство далеко відхилилося від шляху просвітлення.

Світлі ідеали Віку Див зникли та померли. Жити в ці часи – жалким довл, в якій існування в нестерпимому служивні – це найкраще, на що можна сподіватися, а швидка смерть здається найбільшою милістю.

Поки Імперіум продовжує свій незвичний занепад, Аббадон, останній справжній син Примарха Гори і тепер Магістр Війни замість нього, досяг апогею у становленні плану тисячоліття, розриваючи реальність по всій її протяжності та швидкоплинності досі незвичні сили. Нарешті здається, що після століть доблесної боротьби, загибелі людства вже близько.

У темряву проникле блідий промінь світла. Примарха Робута Гіллімана пробуджено від смертельного сну чужинським чаклуством та таємничою наукою. Він повертається на Терру та приймає рішення виправити це жахливе порушення рівноваги, раз і назавжди зводити Хаос та перезапустити великий план Імператора щодо людства.

Але спершу потрібно врятувати Імперіум. Галактика розділена навпіл. На одному боці – Імперіум Салтус, оточений, але нескорений. На іншому боці – Імперіум Нілтус, здається, втрачений вночі. Оголошено могутній Хрестовий Похід, аби повернути Імперіум та відкрити його славу. Все людство мовоготово перед найвеличнішим конфліктом віку. Поразка означає шмирання, а шлях до перемоги веде лише крізь війну.

Це – Ера Нескореності.

Це друга редакція роману «Темний Імперіум», яка була переглянута для цієї публікації. Початково події цієї історії відбувалися після закінчення Хрестового Походу Нескореності, через сто років після відкриття Великого Розлому. Тепер же події відбуваються через дванадцять років після того, як Хрестовини Похід залишив Терру, задля того, щоб краще інтегрувати ці події у поточну історію Ери Нескореності.

Перша частина Хрестового Походу Нескореності закінчена. Імперіум Санктус насолоджується певною стабільністю. Імперіум Нігілтус залишається у смертельній небезпеці.

Ілліман повертається на Ультрамар, аби врятувати своє володіння від свого занепадного брата Моргаріона.

Війна спустошує Галактику від краю до краю.
Доля людства балансує на межі...

ПЕРША ЧАСТИНА

СМЕРТЬ ПРИМАРХА

10 000 років тому

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ТЕССАЛА

Людський розум не здатен охопити концепцію безодні.

Галактика, яку людство називає своїм домом, налічує триста мільярдів зірок. Навколо них обертаються сотні мільярдів світів, а простір між ними наповнений різноманітним об'єктам, котрі навіть не піддаються лічбі. Людська Галактика – це лише одна з трильйонів галактик у всесвіті неосяжного розміру. Відстані навіть між найближчими астрономічними тілами незбагненні для істот, що еволюціонували до здатності ходити в одному маленькому світі.

Саме тому безодню неможливо зрозуміти. Ані людині, ані її машинам.

А коли людина розмірковує про Вир – цей кошмарний світ, недоступний для відчуттів дотику, слуху та зору – що ж... будь-яка істота, яка стверджує, що може це осмислити, або помиляється, або божевільна.

Серед вищих рас є ті, що усвідомлюють власні обмеження краще, ніж людство. Вони розуміють, що космос остаточно непізнаваний; вони приймають брак власного розуміння. Для

порівняння, створіння з Терри такі грубі у своєму розумінні, що – на думку цих більш просвітлених цивілізацій – це диво, що людство взагалі здатне розуміти хоча б щось.

Люди – надзвичайно обмежені істоти. Дайте їм просторові кораблі, змініть їхню форму генними покращеннями та підсиленнями, надайте їм зброю достатньої сили, щоб розколоти зірку, і діти Старої Землі все одно залишаться мавпами, яких витягли з савани. Так само як розум мавпи не може досягнути океан, і поняття цілісного світу є незрозумілим для неї, так і людський розум не може досягнути безодню, і нашаровані нескінченності Віпру перебувають повністю поза його розумінням.

Імперіум вважає мільйони світів своєю територією. Ця імперія тонким павутинням шириться зоряними шляхами, її світи такі далекі один від одного, що потрібні криваві зусилля незліченної кількості чоловіків та жінок, аби її підтримувати. У потужному потоці історії Імперіум – найвеличніша галактична імперія свого часу. Для людей, що її населяють, вона наймогутніша з усіх, що існували.

Для безтурботного всесвіту це ніщо – останній із таких світів у низці, яка тягнеться назад до днів перших розумних істот, коли зірки були молодими, Віпр був спокійним, і жах ще не розпустив свої паростки у матеріальному світі.

Окремі філософи стверджують, що війна – це природний стан людини, і для жителів цієї ери крові це доведена гіпотеза. Війна всюди. Мир – це мрія безмовного Імператора, розбита його підступними синами.

І ці сини продовжували боротьбу.

Два бойові флоти вступили в бій над зеленим газовим гігантом Тессалою. Титанічні енергії тріщали та зблискували серед вічної космічної ночі.

Усі зусилля зоряних систем були спрямовані на побудову цих флотів. Жодна з них не залишилася незаплямованою кров'ю: ні під час побудови, ні під час використання. На створення корабельних корпусів було використано всі ресурси планет та покладено десятки тисяч життів; а щоб вони почали працювати, було розкрито секрети давніх наук. Обидва флоти спричинили занепад цивілізації.

Флоти різнилися лише двома особливостями. Першою був їхній зовнішній вигляд. Один був образою для тих, хто мав смак, адже сам був повністю його позбавлений, інший був строкатим зібранням стриманих форм. Більш фундаментальна різниця полягала в тому, якій справі вони були віддані. Стриманий флот боровся за продовження величної зоряної імперії людей; позбавлений смаку присвятив себе її знищенню.

Бойові флоти переслідували один одного у повільному танці крізь кільця Тессали, сотні кораблів пробивали величезні прогалини в щилі, на затягування яких знадобляться сотні років. Безмовні блискавки їхньої зброї вищовнювали небеса над населеними місяцями Тессали. Мільйони життів під ними залежали від результату цієї битви, але хвили її наслідків розповсюдяться набагато далі.

У центрі цього залізного шторму не було спокою, не було ніякого ока, в якому можна було б перепочити. Замість цього там перебувала пара левіафанів: бойова баржа Ультрамаринів «Рукавиця Сили» та лінкор Дітей Імператора «Гордість Імператора». Два судна, викувані зі спільною метою, які тепер перетворилися на непримиренних ворогів, зійшлися у смертельному бою на відстані усього лише тридцяти миль – у війні в безодні це навіть не було відстанню.